Ing. Maleiner, Dnevnik. Pisma bralcev 30.10.2026:

Ljubljana ostaja med najbolj onesnaženimi mesti v EU, 3

Pridružujem se upom in apelom g. mag. Ogrina, ki jih je dne 24. 10. 2026, podprte z zelo zastrašujočimi dejanskimi strokovnimi podatki o sežiganju komunalnih odpadkov, navedel v svojem pismu bralcev.

Upam, da se bodo končno predvsem tudi naše mlajše generacije zamislile nad temi podatki in prisluhnile strokovno dobro utemeljenim opozorilom ter svarilom neodvisnih »upokojenih nergačev« glede katastrofalnih zdravstvenih kakor tudi okoljskih posledic nedopustne ter neodgovorne gradnje in obratovanja kanala C0, parkirne garaže pod tržnico, sežigalnice odpadkov na Barju, krožne plovne poti po Ljubljanici itd.

Nas upokojenih strokovnjakov (ki zaradi javno izrečenih kritik nismo več eksistenčno ogroženi) te hude posledice ne bodo, oziroma nas bodo le v manjšem obsegu prizadele. Najdalj in najbolj pa bodo te posledice občutili in morali prenašati naši nasledniki, ki brez razmišljanja slepo verujejo ter verjamejo napačnim, neuresničljivim, neodgovornim, praznim političnim obljubam, za katere kasneje nihče ne bo več tako politično, strokovno kakor tudi finančno odgovarjal. Vso posledično še desetletja nastajajočo škodo bodo morali poravnavati vsi ti verniki (kot uporabniki, neposredni lastniki nepremičnin ter davkoplačevalci).

Skupna kapaciteta slovenskih sežigalnih naprav (brez upoštevanja sežigalnice Anhovo!!!) bo po uradnih navedbah znašala 220 tisoč ton komunalnih odpadkov, od tega je 140 tisoč ton predvidenih za sežig komunalnih odpadkov iz črnih zabojnikov. Tako ravnanje je namreč naloga javnih služb, medtem ko ravnanje z embalažo iz rumenih zabojnikov spada pod tržno dejavnost.

Sežigalnica v Celju razpolaga torej s kapaciteto 40 tisoč ton, za Maribor pa je predvidenih do 50 tisoč ton in za Ljubljano do 130 tisoč ton. Torej skupne zmogljivosti vseh sežigalnic količinsko vsaj dvakratno presegajo dejansko skupno pridelano izdatnost. Zatorej bo za optimalno delovanje teh ekstremno megalomanskih sežigalnic odpadkov nujno potrebno iz tujine v Slovenijo uvažati vsaj še dodatnih okoli še enkrat toliko gorljivih komunalnih odpadkov!!! Ravno tako bodo torej poleg drugega za ostanke sežiga (pepel, žlindra, negorljivi ostanki itd.) potrebne skupno prostorninsko še enkrat večje (tudi finančno še namensko zamolčane) posebne deponije (vključno s še enkrat večjimi čistilnimi napravami za čiščenje izcednih voda).

Zaradi naraščajoče tendence k (v EU že predpisanemu) vse višjemu odstotku recikliranja komunalnih odpadkov se obstoječe visokozmogljive tuje sežigalnice vse težje borijo z vzdrževanjem dobave zadostnih količin gorljivih odpadkov. Zatorej medsebojna konkurenca ter vse višji obratovalni stroški (na primer za dodatno potrebna goriva za vzdrževanje visoke

temperature pri sežiganju) povzročajo vse hitrejše manjšanje njihovih dejansko potrebnih zmogljivosti ter posledično tudi manjšanje njihove rentabilnosti in možnosti njihovega obstoja.

Izkušenega nemškega župana, ki me je (»kot Ausländerja«!) svoj čas izbral za zunanjega strokovnega svetovalca za komunalno infrastrukturo, sem nekoč ob priložnosti vprašal, kako on ocenjuje predhodno neznanega župana ali politika, s katerim naj bi imel v prihodnje opraviti. Odgovoril mi je sledeče: »Najprej poizvem, kdo so njegovi izbrani strokovni svetovalci. Iz njegove izbire ter sestave mi je takoj jasna njegova zmožnost, s kom imam opraviti in koliko je zmožen storiti v prid vseh ljudi, ki naj jih zastopa.«

Na podlagi kanala C0, parkirne garaže pod tržnico, sežigalnice odpadkov na Barju, krožne plovne poti po Ljubljanici itd. so tudi meni že dolgo jasne zmožnosti MOP-a in MOL-a. Naj zatorej temu dodam še citat Winstona Churchilla: »Narod ima take politike, kakršne si zasluži!«

Franc Maleiner, univ. dipl. inž. kom., Ljubljana